

Can Josepic

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Can Palau, entre els fondos de Can Castellar i de Can Patalina.
Emplaçament	Al quadrant nord-oriental del terme, dins del Parc del Montnegre i el Corredor
Alçada:	351
Coordenades:	
Latitud:	41.64982
Longitud:	2.58645
UTM Est (X):	465564
UTM Nord (Y):	4610980

Classificació

Número de fitxa	08193 - 43
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001110300DG61B0001ET, 08192A003000190000KT
Autoria de la fitxa	Àñex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/06/2019 - 02:00

Descripció

Masia de planta netament rectangular de 14,5 metres de longitud per 5 de fondària amb façana principal orientada a migdia, carener perpendicular i coberta de teula àrab de dos aiguavessants. La caiguda cap a ponent ocupa dues de les tres crugies i encara es perllonga més, després d'un petit esglaonat, per l'addició d'una construcció auxiliar destinada a cotxera. El conjunt es completa amb dos annexos més: un de quadrangular a la part posterior, de planta baixa i pis coberta amb caiguda cap a l'oest, i un altre als peus del tester de llevant, amb teulada cap a l'est. A diferència dels anteriors, mancats d'interès, aquest darrer presenta una pica de granit encastada a la paret exterior, entre dues portes, a mode de pila beneitera. La masia pròpiament dita consta de planta baixa i pis, amb tots els paraments arrebossats i pintats de color blanc. La porta d'entrada se situa a la segona secció, amb brancals de pedra, llinda de fusta i porta amb ventalla de dues fulles. L'accés principal es troba flanquejat per dues obertures molt senzilles amb llindes de fusta: una finestra a la primera secció, i una altra porta, feta de posts, a la tercera.

Al primer pis hi ha tres finestres: una per cada crugia. Les dues primeres tenen ampit, brancals i llinda de pedra, i es troben a la mateixa altura; a diferència de la tercera, que té llinda de fusta i se situa a una cota inferior per adaptar-se a la inclinació de la teulada. La finestra del centre té una espitllera a la part inferior i la llinda està decorada amb un ressalt en forma de cartutx o faixa rectangular decorada amb dues esferes. Altres elements destacats del conjunt són la xemeneia d'obra, amb barret de maons; el rellotge de sol esfèric del segle XVIII que hi ha al mig del frontó, pintat amb blau de Montserrat, així com el broc i la pica de granit que hi ha als peus de la cantonada de llevant.

Observacions:

La masia ocupa un dels vessants del turó de Ca n'Alomar, sobre una zona de feixes de conreu i al peu de la pista forestal corresponent a l'anomenat camí de la Casa Vella a Ca n'Alomar que connecta amb el camí de Can Xona.

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-9.

Història

La masia apareix representada, sense ser identificada pel nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 de l'Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914.

Segons el propietari de la finca, que també ho és de Cal Giralt, la masia havia pertangut a l'antic monestir benedictí de Sant Salvador de Breda.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla Especial Urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre II, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-9, pp. 149-157.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, p. 8.

RANGIL I BRUNET, Daniel (2011). Piles i súties. Recull de la memòria oral del Montnegre (III). Capellades: Daniel Rangil, p. 329.

